

The Science of Meditation

● ผู้แปล : Cary Barbor ●
● ผู้แปล : ประเสริฐ จุรา ว.น. * ●

Dินแคนที่ร่านสูงแห่ง Oinghai-Tibet ผู้คนต่างมีมุ่นมองชีวิตที่แยกต่างกันไป เมื่อผ่านเข้าไปภายในวัดพุทธศาสนาของชาวพื้นเมือง จะมีศิลปะแกะสลักขนาดใหญ่ที่น่าดื่นด้นใจ การแกะสลักเป็นก้อนเมฆและรูปแบบอันวิจิตรประณิดเหล่านี้จะได้รับการแต่งแต้มด้วยสีที่บ่งบอกถึงความมีอำนาจ แต่ทันทีที่ถูกหน้าผ่านไป ผลงานทั้งผลงานนี้ก็พลัมลายหายไป ความจริงศิลปะเหล่านี้ถูกทำขึ้นจากเนยเหลว และน้ำที่เป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงธรรมชาติอันไม่จริงยังขึ้นของชีวิตของผู้คน ณ ดินแคนแห่งนี้

ชีวิตของผู้คน ณ ดินแคนแห่งนี้ก็หาได้มีความหลากหลาย ผู้คนต้องถือจักรยานไปทำงานก่อนดวงอาทิตย์ขึ้นและกว่าจะกลับบ้านก็หลังจากดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้าไปแล้ว หลาຍชีวิตไม่มีอะไรมากไปกว่าพื้นบ้านที่คู่ไม่สะอาด เรียบร้อยและภายนอกบ้านที่ดูซอมซ่อ เมื่อ

เข้าไปภายในบ้าน ไม่พบแม้แต่ตัวหรือเก้าอี้เล็ก มีเพียงเตียงขายากพื้น อย่างไรก็ตามเมื่อเข้าของบ้านเชือเชิญให้เข้าไปภายในเพื่อคืนน้ำชา ขอขึ้นกลับเปิดกว้างและเต็มไปด้วยความขันดีต้อนรับ ผู้คนเหล่านี้มีความสงบเย็น อุ่นกายในในสภาพเงื่อนไขที่อย่างจะเรียกว่าแบบจะไม่มีอะไรได้เดิมเลยนี้ได้อย่างไร?

เมื่อชาวบ้านปฐุอาหาร เชื้อผ้า หรือไถนา เข้าทำเซ่นนั้นด้วยอาการสงบ การคำนินชีวิตด้วยสมาริอย่างต่อเนื่องอย่างไม่ติดขัดร่วมไปกับเกือนทุกการกระทำในแต่ละวันนั้นดูไม่คุ้นเคยในวิถีชีวิตของชาวตะวันตก มีบางสิ่งบางอย่างหรือไม่ที่เราสามารถเก็บรวบรวมจากวิถีชีวิตแบบนี้ที่จะนำไปพัฒนาด้วยเราเองให้ดีขึ้นได้? แนวคิดที่คุ้นเคยนั้นเพ้อฝันว่าให้ปล่อยวางทุกสิ่งแล้วมาปฏิบัติอยู่กับพระพิเบศรนของเขานั้นก็หายไปเพียงหนทางเดียวในการทำสมาธิ ท่านไม่จำเป็นต้องสละหน้าที่

* กุ้งงานจิตวิทยา โรงพยาบาลราชวิถี

การงาน สลักโภคสมบัติต่างๆ และใช้เวลา 30 ปีสุดมนต์ การศึกษาวิจัยเมื่อเร็วๆ นี้ได้ชี้ให้เห็นว่าการทำสมาธิที่ก่อให้เกิดผลได้รวดเร็วอย่างน่าประหลาดใจด้วยเวลาในแต่ละครั้งเพียงเล็กน้อย เพียง 10 นาที การศึกษาวิจัยหลายชิ้นได้แสดงให้เห็นว่าผู้ที่ทำสมาธิในระยะเวลาสั้นๆ นั้นจะมีคลื่นสมองที่อยู่ในภาวะผ่อนคลาย (alpha waves) เพิ่มขึ้น และมีความวิตกกังวลและความซึมเศร้าลดลง

เพื่อที่จะศึกษาดูให้แน่ใจว่าสามารถมีผลต่อสมองส่วนไหน นักวิจัยแห่ง Harvard Medical School ได้ใช้ MRI เพื่อดูการทำงานของสมอง (brain activity) ของผู้ที่กำลังทำสมาธิ พบร่วมกันว่า การทำสมาธิจะไปกระตุ้นระบบประสาಥอตโนมัติ (autonomic nervous system) ซึ่งระบบประสาทส่วนนี้จะควบคุมการทำงาน (functions) ของร่างกายที่เราไม่สามารถควบคุมได้ เช่น การย่อยอาหารและความดันโลหิต นอกจากนี้ยังมีระบบอื่นๆ อีกที่ภาวะความเครียด (stress) สามารถทำให้การทำหน้าที่ของมันอ่อนแอกว่าเดิม เช่น การทำงานของระบบประสาทภาพลงไป การทำสมาธิทำให้รู้สึกว่าการควบคุมเปลี่ยนแปลงหน้าที่ (functions) เหล่านี้น่าจะช่วยให้เราห่างไกลจากภาวะที่เกี่ยวข้องกับความเครียด เช่น โรคหัวใจ ปัญหาการย่อยอาหาร และการเป็นหมัน

สมาธิกืออะไร?

นอกจากการรับรู้ถึงผลของสมาธิที่มีต่อสุขภาพกาย การให้คำนิยามของการทำสมาธิที่

แท้จริงนั้นสามารถดูได้พอๆ กับการจินตนาการถึงเสียงของการตอบมือด้วยมือข้างเดียว ในหนังสือ What is Meditation? (โดย Shambhala Publications, 1999) Rob Nairn ผู้ดึงสมาธิว่าเป็นภาวะของจิตที่สะอาด ไม่ฟุ้งซ่าน (bare attention) โดยอธิบายว่า เป็นภาวะของจิตที่มีความดีนัดด้วและมีพลัง เพราะว่าสมานินจำเป็นที่บุคคลต้องอยู่กับปัจจุบัน และกับสิ่งที่เกิดขึ้นภายในและรอบๆ ด้วยเขาโดยปราศจากการคิดฟุ้งซ่านหรือคิดป魯่ดังสิ่งใดๆ เข้าไปเลย

ในทางกาย การทำสมาธิโดยทั่วไปก็ประกอบด้วยการนั่งเงียบๆ แล้วไฟกัสความสงบไปที่ลมหายใจและอาจมีการใช้คำหรือวิ่งด้วย อุ่นๆ ไปกับความผู้ทำสมาธิอาจใช้การเดินหรือยืนก็ได้ แต่ก็อาจมีบางที่พบเห็นพระที่อาศัยตามที่สูง (highlands) ที่พอดีกับ 2-3 ก้าวแล้วก็นอนราบน้ำที่ไหลลงมา กระทั่งมาถึงจุดหมายปลายทางระยะทางหลายไมล์

ธรรมเนียมการปฏิบัติและวิธีการในการปฏิบัติสามารถนิยามจากนั้นไม่ถ้วน และเพริ่งการที่สามารถมีขั้นตอนหลายขั้น บางที่ผู้เพิ่งเริ่มปฏิบัติก็จะสงสัยว่าสิ่งที่เขากำลังปฏิบัติอยู่นั้นถูกต้องหรือเปล่า Roger Thomson นักจิตวิทยาและนักสมาธิแบบเช็นแห่งเมืองซิกาโกได้ชี้แนะว่า มีทางที่จะรู้ว่าใช่หรือไม่ ก็คือว่า “ถ้าท่านกำลังรู้สึกสงบมากขึ้นในที่สุดนั้นแหล่ะแสดงว่าท่านปฏิบัติถูกต้องแล้ว”

Thomson ได้ทำให้การทำสมาธิดูง่ายขึ้น แต่หลายคนก็ไม่สามารถเรียนรู้วิธีที่จะทำ

สมາธิ “ไม่ว่าเขางจะพยาบาลน้อยเพียงไร Steven Hendlin นักจิตวิทยาคลินิกแห่ง Iroine California กล่าวว่า “มันอาจจะยากอยู่ เพราะจะเป็นการค่อสู้เพื่อชนะความคิดฟุ้งซ่าน (internal chatter) ที่เราทุกคนเผชิญหรือประสบกันอยู่”

การหาทางเพื่อระงับหรือควบคุมความคิดฟุ้งซ่านและการลดความเครียดเป็นสิ่งแรกที่ดึงคนมากมาขยามาสู่สมາธิ Thomson กล่าวว่า “สมາธิเป็นตัวลดความเครียดที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งทุกคนสามารถนำวิธีการนี้ไปปฏิบัติได้ ถ้าไครกำลังเผชิญกับความรู้สึกวิตกกังวล เขายังไนจะได้ประโยชน์ความสงบอันเป็นคุณลักษณะของสมາธินี้ และสมາธินี้ยังเอื้ออำนวยต่อสุขภาพจิตเนื่องจากก่อให้เกิดการยอมรับตัวเอง และการเข้าใจตนเองในระดับที่สูงขึ้น”

แต่การมีสติ (awareness) อยู่กับตัวเองที่เพิ่มมากขึ้นนี้ก็อาจเป็นเหมือนดาบที่มี 2 คม Mark Epstien, M.D. จิตแพทย์และผู้ปฏิบัติสมາธิแห่งเมือง New York ได้เพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อพึงระวังไว้ว่า “จริงๆ แล้วสมາธิอาจจะเพิ่มระดับความวิตกกังวล (Anxiety) ของท่านถ้าท่านมีความรู้สึกว่าท่านยังไม่มีสมາธิ” กล่าวอีกอย่างหนึ่ง ไม่มีที่ใดจะให้หลบซ่อน ขณะที่ท่านกำลังฝึกสมາธิ สำหรับบางคนนี้เป็นทั้งข่าวดีและข่าวร้าย

นั้นก็เป็นเหตุผลว่าทำไมผู้เชี่ยวชาญกลุ่มนี้แห่งน้ำให้นำสมາธิ (Meditation) มาใช้ร่วมกับการบำบัดรักษายาทางจิตวิทยา (Psychotherapy) Thomson ผู้ที่ได้สำรวจศึกษา

ธรรมชาติที่คุ้งกันของสมາธิและการบำบัดรักษายาทางจิตวิทยาในรายงานการวิจัยที่ได้ตีพิมพ์ไปเมื่อไม่นานนี้ใน American Journal of Psychotherapy ได้กล่าวว่า “ทั้งสมາธิและการบำบัดรักษายาทางจิตวิทยานั้นทำให้คุณเราได้ออยู่กับปัจจุบัน เปิดเผย และไม่ป้องกันตนเองโดยการพยาบาลที่จะไม่หมกมุนหรือพัวพันอยู่กับ internal preoccupation แต่จะสนใจกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบันในลักษณะที่เรียกว่า here and now”

เพื่ออธิบายความคิดของเขาว่าในเรื่องความเชื่อมโยงกันนี้ Thomson ได้เปรียบเทียบเช่น (Zen) กับทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytical theories) โดยกล่าวไว้ว่า “สมາธิทำให้ผู้ปฏิบัติได้กำหนดครูถึงลักษณะความหลงผิดของความคิด (view) ที่เป็นอัตตาที่แต่ละคนมีอยู่ การตระหนักรู้ว่าธรรมชาติที่แท้จริงของสรรพสิ่งว่าเป็นอนัตตา ไม่เที่ยง และไม่เป็นอิสระจากกัน นี้เป็นหลักหรือภูมิปัญญาของเช่น

Silence & Science

แน่นอน สิ่งที่ช่วยเราต่อสู้กับความเครียด (Stress) ที่คือการมีเครื่องมือเครื่องไว้ต่อกรกับมัน แต่อะไรจะด้านในใช้สมາธิที่น่าจะทำสิ่งนี้เพื่อเรา? นักวิจัย เช่น Herbert Benson, M.D. เริ่มรวมรวมข้อมูล งานวิจัยหลายชิ้นได้ชี้ให้เห็นว่าจริงๆ แล้วสมາธิ (Meditation) ไม่ได้มีผลเพียงเฉพาะทางจิตใจเท่านั้น แต่ยังมีผลกระทบต่อร่างกายของมนุษย์เราด้วย ท่ามกลางผลประโยชน์อื่นๆ รายงานการวิจัยชี้ให้เห็นว่า

สามารถช่วยทำให้โรคหัวใจ (ซึ่งเป็นโรคที่คร่าชีวิตผู้คนเป็นอันดับหนึ่งในสหรัฐอเมริกา) ดีขึ้น สามารถลดความเจ็บปวด และเสริมสร้างระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย ทำให้สามารถต่อสู้กับโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ได้ดีกว่า

การวิจัยใหม่ๆ ได้สนับสนุนเพิ่มขึ้น ใน การศึกษาที่ได้พิมพ์เมื่อปีที่แล้วในวารสาร Stroke ชาวอเมริกาเชื้อสายแอฟริกาจำนวน 60 รายที่มี atherosclerosis หรือทำให้เส้นเลือดแดง (arteries) หนาขึ้น ได้ฝึกสมาธิไปเป็นเวลา 6-9 เดือน พบร่วมกับผู้ฝึกสมาธิมีอาการหนาของ artery walls ลดลง ขณะที่ผู้ไม่ได้ฝึกกลับเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด สามารถยังสามารถก่อให้การเปลี่ยนแปลงคือลดความเสี่ยงต่อการเป็น heart attack ลงถึง 11% และลดความเสี่ยงต่อการเป็น stroke ลงถึง 8-15%

การศึกษาเรื่องที่สอง ซึ่งเดพินพีไปเมื่อปีที่แล้วในวารสาร Psychosomatic Medicine โดยสอนสมาธิให้กับกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยด้วยโรคมะเร็งจำนวน 90 รายที่ได้รับการสุ่มนาภายในหลัง 7 สัปดาห์ พบร่วมกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษานี้การซึมเศร้า วิตกกังวล ไตรตรอง และสัมสโนลดน้อยลงอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบ กับกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฝึกสมาธิ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ปฏิบัติสมาธิยังมีพลังงานเพิ่มขึ้น มีปัญหาเกี่ยวกับหัวใจและกระเพาะอาหารและลำไส้ดีกว่าเดิม

การศึกษามีเรื่องๆ นี้ได้ศึกษาถึงสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างการทำสมาธิ พบร่วมกับการทำความเข้าใจว่าการทำสมาธิ

สามารถผลทำให้ร่างกายเปลี่ยนแปลงไปในทางบวก นักวิจัยแห่ง Maharishi School of Management ใน Fairfield, Iowa พบร่วมกับการทำสมาธิมีผลอย่างมากต่อความเครียด โดยกลุ่มที่ทำสมาธิเป็นระยะเวลา 4 เดือนจะมีการหลั่งสาร hormone cortisol ที่ก่อให้เกิดความเครียดน้อยกว่า สามารถที่จะปรับตัวต่อความเครียดในชีวิตได้ดีกว่าไม่ว่าสิ่งแวดล้อมจะเป็นอย่างไรก็ตาม

Diana Adile Kirschner, Ph.D. นักจิตวิทยาคลินิก กล่าวว่า “สมาธิไม่เพียงแต่ช่วยลดความเครียดได้อย่างน่าประหลาดเท่านั้น แต่ยังช่วยให้คุณเรามีสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้นด้วย ยกตัวอย่าง คุณสามีภรรยาที่ชอบทะเลาะเบาะแว้งกันเสมอๆ ภายหลังจากเขาริ่นฝึกสมาธิแล้ว เขายังเป็นคนที่โกรธน้อยลง พิจารณาได้ตรงและน่ารักมากขึ้น”

แต่ทำไมคนเป็นจำนวนมากจึงได้ไม่นำมาต่อการปฏิบัติสมาธิล่ะ? Thomson กล่าวว่า “ เพราะสมาธิทำให้เราต้องอยู่กับตัวเราเอง ซึ่งปกติแล้วไม่ใช่ที่ที่เราต้องการจะอยู่ นักวิจัยที่เราต้องการนั้นการให้สิ่งต่างๆ เป็นไปตามอันจากความอหากของเรามากกว่าที่จะรับรู้ความที่มันเป็นความความเป็นจริง ผู้คนส่วนมากรู้สึกว่าไม่มีเวลาและกำลังพอที่จะทำสมาธิได้ ทั้งที่ความจริงก็ทำให้เราจะไม่สามารถทำได้ ”

Epstein และผู้เชี่ยวชาญอีกหลายท่านรู้สึกว่า ประสาทชีพของสามารถจะต้องทำพร้อมกับการละวางความยึดติดกับอัตตาของเรางด

Epstein ก็กล่าวว่า “เมื่อจ้องมองดูดวงดาว ในเวลากลางคืน ท่านจะมองเห็นมาก แต่เมื่อ มองเห็นๆ สักเล็กน้อย พบร่วมกันเรื่องอัตตา (ego) และ การทำสماธิ เมื่อเพ่งความสนใจไปที่ตัวตน (Sense of self) ผ่านการปฏิบัติสماธิ ตัวตน (Ego) ที่เกิดจากความสำคัญผิดกิจจะเริ่มหายไป ท่านก็จะเริ่มตระหนักรู้มากขึ้นว่า ท่านมีการ เชื่อมต่อระหว่างกันกับสิ่งอื่นๆ และท่านก็ สามารถผลักความวิตกกังวลเข้าไปในจุดที่ หมายจะเป็นได้

กลุ่มผู้สูงอายุชาวจีนจำนวนหนึ่งซึ่งคง ดำเนินการติดต่อสัมพันธ์กันโดยพบกันทุกเช้า วันใหม่ที่สนามหมู่บ้านแห่ง Monterey Park, California เขาเคลื่อนแขวนลงและยืดลำตัว โดยเป็นไปอย่างมีความกลมกลืนทั่งผอง และ แล้วก็ยืนอย่างสงบนิ่ง ทำสماธิอย่างง่ายๆ ให้มีเพียงอาการอ่อนของอุณหภูมิเท่านั้น ให้ ทุกคนทุกคนล้วนมองดูมีชีวิตชีวาและสดใส

ขณะที่นักวิทยาศาสตร์ชาวตะวันตกยัง คงมุ่งนั้นอยู่กับการศึกษาความจริงว่าสماธิมี ผลอย่างไรและทำไม่เจิงเป็นเช่นนั้น แต่เรา ก็ได้รู้ เรียนรู้อยแล้วว่าสماธินั้นมีคุณประโยชน์ทั้งด้าน ร่างกายและจิตใจ และนักบำบัด (therapist) หลายท่านก็พิจารณาเห็นว่าสماธิเป็นส่วนที่ เสริมให้การรักษาที่ทำกันอยู่มีความสมบูรณ์ อย่างแท้จริง ดังนั้นบางที่เรารู้จะจะขึ้นถือ คำแนะนำของ Thomson รวมถึงผู้นำของชาว ชิเนด แล้วปฏิบัติสิ่งที่ทำให้เราเริ่มสัมผัสถูกใจ ในที่สุด

Mind-Body Pioneer

โดย Herbert Benson, M.D. (The Mind/ Body Medical Institute Associate Professor of Medicine, Harvard Medical School)

เมื่อข้าพเจ้าเริ่มทำงานเป็นแพทย์ทาง ด้านหัวใจเมื่อ 30 กว่าปีมาแล้ว ค่าว่า Mind- Body medicine ซึ่งไม่เป็นที่รู้จักกันเลย ใน ช่วงทศวรรษที่ 1960 งานของข้าพเจ้าที่ได้ เกี่ยวข้องระหว่างความเครียด (stress) กับ สุขภาพทางกาย (physical health) นั้นได้ เพชรอยู่กับแนวคิดทางการแพทย์ที่มีอยู่เดิม ฉะนั้นจึงเป็นที่น่าอินดีที่เรื่องนี้ก่อให้เกิดความ ก้าวหน้าด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ในห้วงเวลา ที่ความสนใจในเรื่องของจิตใจ ร่างกาย และ วิญญาณยังไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน

งานของข้าพเจ้าในการสร้างความเชื่อมโยง Mind-Body เข้าด้วยกัน ได้เริ่มเมื่อข้าพเจ้า สังเกตเห็นว่าคนไข้ของข้าพเจ้ามีความดันเลือด (blood pressure) สูงขึ้นในระหว่าง check-up ตามปกติ เพื่อทดสอบสมดุลฐานที่ว่า ความเครียดเป็นสาเหตุของมัน ข้าพเจ้าจึงกลับไปที่ Alma Mater, Harvard Medical School เพื่อทดลองสร้างรูปแบบอิฐนายาว ความดันสูง (hypertension) ที่มีสาเหตุจาก ความเครียด เราได้ฝึกสัตว์ชนิดหนึ่งลักษณะ คล้ายลิงแต่มีน้ำนมเลื่อน (Marmoset) เพื่อทั้งเพิ่มและลดความดันเลือดโดยใช้เทคนิค ของการวางเงื่อนไขแบบ Operant พบร่วมกัน ที่ถูกให้รางวัล (rewarded) ให้มีความดัน

เลือดสูงขึ้นก็เริ่มพัฒนาอาการ Hypertension เมื่อจากพฤติกรรมของตัวมันเอง

ขณะดำเนินการศึกษาอยู่นี้ ข้าพเจ้าได้รับการทบทวนจากนักปฏิบัติ TM ให้ข้าพเจ้าวัดความดันเลือด (blood pressure) ของพวกรเขา เขายังเชื่อว่าเขามีความดันเลือดที่ต่ำ อันเป็นผลมาจากการปฏิบัติสมารธ การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ยังไม่เคยรู้กันมาก่อนเลย แต่ข้าพเจ้าก็ตกลง Robert Keiter Wallace และข้าพเจ้าได้วัดความดันเลือด อัตราการเต้นของหัวใจ (Heart rate) คลื่นสมอง (Brain waves) เมtabolism และ อัตราการหายใจ ทั้งในขณะนั้นนั่งๆ เป็นเวลา 20 นาที และขณะที่กำลังทำสมาธิอยู่เป็นเวลา 20 นาที สิ่งที่เราได้พบนั้นน่าเหลือเชื่อ

โดยการเปลี่ยนรูปแบบความคิดของเขายังง่ายๆ ผู้รับการทดลอง (subjects) ที่สามารถลดเมtabolism อัตราการหายใจ และความตื่นของคลื่นสมอง ความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ปรากฏตรงข้ามกับการตอบสนองแบบ flight or fight ตามที่เราเรียนรู้กันทั่วๆ ไป และข้าพเจ้าเรียกว่า relaxation response

Relaxation response นี้ สามารถทำได้โดยการทำสมาธิ เช่น การหายใจจากกระมังลงในท้อง การสวดมนต์ จิ่ง โยคะ progressive muscle relaxation การวิ่ง jogging หรือแม้แต่การถักไหมพรม โดยมีขั้นตอนพื้นฐานที่จำเป็นอยู่ 2 ขั้นตอนคือ การใช้คำภาษา และการไม่สนใจความคิด

ที่แวดล้อมแล้วก็หันกลับไปใช้คำภาษาตามเดิมจากการศึกษาดังแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน พบว่าการฝึกจิตของเราร้าวยิ่งการเห็นนี้ คือก่อให้เกิดภาวะของความผ่อนคลาย ที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่สามารถวัดได้ ทำนายได้ และมีผลดี ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในยามที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์ของการหนีหรือสู้ (flight or fight)

เครื่องมือรักษา (A healing tools)

มากกว่า 20 ปีแล้วที่ข้าพเจ้าและเหล่าลูกศิษย์ได้รักษาผู้ป่วยเป็นจำนวนหลายพันคน ที่มีอาการแย่ ข้าพเจ้ามองการแพทย์เป็นเหมือนเครื่องมือที่มีขา 3 ขา โดยมี mind-body medicine เป็นขาที่ 3 ส่วนอีก 2 อันที่ได้รับการเชิดชูให้เป็นสาระสำคัญก็คือเรื่องของการใช้ยา (medication) และการผ่าตัด (surgery) ประมาณ 60-90% ของแพทย์ที่จะพิจารณาเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับภาวะเครียด นี้เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องไม่เพิกเฉยต่อแนวคิดเรื่องของจิตใจ-ร่างกาย (mind-body approach)

สถาบัน Mind/Body Medical Institute (MBMI) ได้มีโปรแกรมการรักษาผู้ป่วยโดยใช้วิธีการผ่อนคลาย (relaxation response techniques) โภชนาการและการออกกำลัง และการปรับเปลี่ยนรูปแบบการคิดทางลบร่วมกันไปกับความเชื่อของผู้ป่วยแต่ละราย การศึกษาได้ชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการรักษาโรคกับไข้เจ็บที่มีสาเหตุหรือทำให้มีอาการทรุดลงจากความเครียด เช่น hypertension, cardiac

arrhythmias, pain, insomnia, allergies, repetitive stress injury และ infertility การฝึกปฏิบัติสมาธิทุกวันสามารถเสริมสร้างระบบภูมิคุ้มกันโรคและทำให้มีความด้านท่านต่อความเครียดเพิ่มมากขึ้น

ที่ MBMI เราได้ศึกษาด้านคว้าอย่างมากมาด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์จนพบว่าการทำสมาธินั้นนี้ประโยชน์อ่อนแรงแท้จริง บังจากนั้นเราหันมาสนใจสิ่งนี้ ด้วยบุคลากรเกือบ 3 ล้านคนลดลงจากศูนย์ควบคุมและป้องกันโรค เราจะไฟกัสไปที่การแพร่กระจายเรื่องสมาร์ต โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของ brain activity และ molecular mechanisms ในระบบประสาทและภูมิคุ้มกันโรค เราจะขยายการศึกษาที่ใช้ brain imaging เพื่อดูผลของการทำสมาธิที่มีต่อสมองและจิตใจต่อไปอีก ในเดือนที่จะถึงนี้ เราจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง Therapeutic Effects of Intercessory Prayer ซึ่งจะได้นำเสนอผลการศึกษาในเดือนปี 2002

MBMI ยังได้รับทุนเพื่อศึกษาวิจัยถึงลักษณะของสมาร์ตที่สูงของเชิงประดิษฐ์ ได้เช่นได้ศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย (physiological changes) ของพระพิเศษที่ฝึกโยคะแบบ Tum-mo การทำสมาธิลึกนี้ทำให้พระพิเศษสามารถเอาแผ่นโลหะวางบนร่างกายที่อุณหภูมิใกล้จุดเยือกแข็ง แล้วสามารถเพิ่มอุณหภูมิที่ผิวนานให้สูงขึ้นเป็น 17 องศาได้ การที่ร่างกายมนุษย์สามารถทำสิ่งที่น่าทึ่งได้อ่อนแรงนี้เป็นเรื่องที่ยังหาคำตอบไม่ได้ แต่อย่างไร ก็ตามก็ชี้ให้เห็นถึงพลังอำนาจของจิตใจร่างกาย ที่มนุษย์เรามีอยู่

แหล่งข้อมูล Psychology Today, May / June 2001